

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 28 กำหนดให้มีหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก นอกจากนี้ ในหมวด 4 มาตรา 22 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 28)

หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาคั้งนี้จึงอยู่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นสำคัญ บุคคลสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จดังกล่าวได้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรกเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์ในสถานศึกษาของตนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ตุมน อมรวิวัฒน์. 2547 : คำนำ) งานบริหารการศึกษามีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาในการทำงานให้ได้มาซึ่งผลผลิตที่มีคุณภาพ ผู้บริหารต้องทำงาน 2 อย่าง คือ การบริหารและการนิเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารและการนิเทศเป็นบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง

สำหรับผู้บริหาร ดังนั้น การบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนต้องเป็นกระบวนการบริหาร ที่ใช้แผน และกระบวนการนิเทศเป็นเครื่องมือในการบริหาร โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีเป้าหมายชัดเจนและเกี่ยวข้องกับสภาพโรงเรียน รวมทั้งมุ่งมั่นในการพัฒนา งานอย่างต่อเนื่อง ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อมุ่งพัฒนาโรงเรียนซึ่งจะส่งผลโดยตรง ต่อกระบวนการเรียนการสอนและคุณภาพของนักเรียน

การพัฒนาครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอน เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลง และการที่ให้ครูหรือบุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ เข้าร่วมสัมมนาหรือเข้ารับการฝึกอบรม จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่โรงเรียนควรสนับสนุน เพราะครู คือหัวใจสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งครูต้องปฏิบัติงานในบทบาท ของตนเอง ดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้อันจะนำไปสู่การพัฒนา นักเรียนให้เป็นเยาวชน พลเมืองที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของตนเองตามความเชื่อที่ว่า “นักเรียนทุกคนมี ความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, 2546 : 1) ดังนั้น บทบาทครูผู้สอนสมัยใหม่จึงต้องเปลี่ยนไป ไม่ใช่อยู่ในฐานะ ผู้บรรยายหรือผู้สอนอย่างเช่นในอดีต ที่คอยสืบเสาะแสวงหาความรู้มาป้อนให้กับผู้เรียน และ มีการวัดผลประเมินผล ตามความรู้ที่สอน แต่บุคลากรครูในยุคโลกาภิวัตน์ต้องปรับเปลี่ยน บทบาทตัวเอง เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ หรือผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียน การสอนเปิดโอกาส หรือ กำหนดสถานการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ปฏิบัติและรู้จัก สร้างองค์ความรู้ใหม่ (กรมวิชาการ, 2542 ข. : 11) ซึ่งการนิเทศภายในถือเป็นกระบวนการ หนึ่งที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของครูในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานร่วมกัน ทั้งในด้านความ ร่วมมือช่วยเหลือและแนะนำระหว่างผู้นิเทศกับครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ การจัดการเรียนการสอน ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนที่มีความสำคัญที่จะต้องปฏิบัติภารกิจนี้ คือ ครู ซึ่งในโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่งจะประกอบด้วย ผู้บริหารและครู ทั้งผู้บริหารและ ครูต้องทราบถึงภารกิจหลักและตระหนักถึงความสำคัญในภารกิจของตนที่จะต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กระบวนการ เทคนิควิธีและกิจกรรมการนิเทศการศึกษา รวมทั้งผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา

เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับโรงเรียนของตน (สำนักงานคณะกรรมการการ
 ประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 ก : 53) ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการนิเทศเพื่อ
 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนตามแนว
 ปฏิรูปการเรียนรู้ของครูอาจารย์ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมามีบทบาทในการนิเทศภายในสถานศึกษาของ
 ผู้บริหารส่วนใหญ่เน้นในเรื่องงานธุรการ งานเอกสาร หรือการปฏิบัติตามนโยบายเพื่อรอรับ
 การตรวจสอบของผู้บังคับบัญชา มากกว่าการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน
 จึงควรจะต้องมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทในการนิเทศภายใน
 สถานศึกษาใหม่ (สุนน อมรวิวัฒน์. 2547 : คำนำ)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการนิเทศภายใน และรูปแบบการนิเทศภายในที่
 หลากหลาย ทำให้ผู้วิจัยได้เสริมเทคนิคการนิเทศภายในขึ้นมาซึ่งมีลักษณะการนิเทศที่เปิด
 โอกาสให้ตัวแทนของครูในแต่ละช่วงชั้นในสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยเรียกเทคนิค
 การนิเทศนี้ว่า “การนิเทศภายในโรงเรียนแบบเสริมแรง (PAETC) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน
 การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การนิเทศ การมอบหมายงานการแลกเปลี่ยน
 (Exchange) อุปสรรค / ปัญหา การกำหนดมาตรการ/เทคนิคการแก้ปัญหา (Technician) และ
 การให้ขวัญ กำลังใจ (Charm, Morale)

จากการสำรวจสภาพปัญหาในการพัฒนาระบบนิเทศภายในโรงเรียนแบบเสริมแรง
 เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของ
 โรงเรียนส่องฮีวิทยา โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการสอนของครู การสังเกต
 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน การสัมภาษณ์ครูและนักเรียน และจากการนิเทศการจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอนของครูในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2550 – 2551 พบปัญหาเกี่ยวกับ
 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายประการ ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนของโรงเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจะได้ศึกษาสาเหตุดังกล่าวต่อไป

การจัดการศึกษาของโรงเรียนส่องฮีวิทยาในปัจจุบัน ถือว่ายังไม่บรรลุตามเป้าหมาย
 ที่วางไว้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนได้ประชุมร่วมกันโดยนำสภาพปัญหาที่พบและนำผล
 การประเมินภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ
 มหาชน) มาวิเคราะห์ร่วมกันพบว่าผลการประเมินด้านครู มาตรฐานที่ 22 กำหนดไว้ว่า ครูมี
 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้
 ระดับพอใช้ และคณะกรรมการประเมินได้เสนอแนะให้ครูบางส่วนเข้ารับการพัฒนาด้านการ
 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มเติม เนื่องจากครูยังขาดความมั่นใจ

และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไม่มากพอ การประเมินผลและนำผลการประเมินมาใช้พัฒนาครูยังไม่ต่อเนื่อง

จากสภาพปัจจุบันปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นประกอบกับข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่เสนอแนะให้สถานศึกษาควรจัดระบบนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบ ครบวงจร จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักกระบวนการคิด และรู้จักศึกษาหาความรู้ แสวงหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ จึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหา และ พัฒนาคูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เทคนิคการนิเทศภายในโรงเรียน ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนในโอกาสต่อไป

คำถามการวิจัย

จะพัฒนาครูโรงเรียนอัสสัมชัญ ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูโรงเรียนอัสสัมชัญ
2. เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนอัสสัมชัญ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญให้สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ผู้ให้ข้อมูล และ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 46 คน ประกอบด้วย
  - 1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Research Participants) ที่สมัครใจเข้าร่วมเป็นคณะผู้ร่วมวิจัยได้แก่คณะครูโรงเรียนอัสสัมชัญ จำนวน 16 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ได้แก่ คณะครูโรงเรียนฮ่องฮีวิทยา จำนวน 16 คน

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 46 คน ประกอบด้วย

1.3.1 คณะครูโรงเรียนฮ่องฮีวิทยา จำนวน 16 คน

1.3.2 ตัวแทนนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และ 3 ระดับชั้นละ 5 คน รวมเป็นจำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 กรอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2541 : 18)

2.1.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

2.1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.1.3 ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1.4 ด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

2.2 กรอบกลยุทธ์ในการพัฒนา

การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรณีศึกษา โรงเรียนฮ่องฮีวิทยา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

2.2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.2.2 การศึกษาดูงาน

2.2.3 การนิเทศภายในโรงเรียนแบบเสริมแรง

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ ตามแนวคิดของ เคมมิส และ แม็กแท็กการ์ด (Kemmis and McTaggart, 1988 : 11-15 ; อ้างถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การปฏิบัติ (Action)
3. การสังเกต (Observation) และ
4. การสะท้อนผล (Reflection)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

เริ่มดำเนินการตั้งแต่ วันที่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 30 กันยายน 2552 รวมระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย 1 ภาคเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาครู หมายถึง การจัดอบรมโดยใช้กลยุทธ์อบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบและการนิเทศภายในโรงเรียนแบบเสริมแรง เพื่อให้คณะครูโรงเรียนอ้อมวีวิทยามีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้กิจกรรมในการพัฒนา ประกอบด้วย

1. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การให้ความรู้กับครูกลุ่มเป้าหมายโดยวิทยากร ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาบรรยาย และฝึกปฏิบัติเพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

2. การศึกษาดูงาน หมายถึง การพาครูกลุ่มเป้าหมาย ไปดูรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจากโรงเรียนต้นแบบ เพื่อจะได้เห็นวิธีการ ขั้นตอน สถานการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริง และ สอบถามข้อมูลที่เกิดความสงสัยเพื่อจะได้นำมาปรับประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

3. การนิเทศภายในโรงเรียนแบบเสริมแรง หมายถึง เทคนิคการนิเทศที่ตัวแทนครูผู้สอนแต่ละช่วงชั้น เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน ร่วมปฏิบัติตามแผน ร่วมสังเกต และร่วมสะท้อนผลการดำเนินการนิเทศ และใช้เทคนิคการนิเทศแบบเสริมแรงโดยการให้รางวัลสำหรับครูและนักเรียนที่สามารถ ปฏิบัติตามและบรรลุเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4. การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการระบุปัญหาหรือความต้องการพัฒนางานที่รับผิดชอบ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการวิจัยที่ทำได้รวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันทีและสะท้อนผลข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ปฏิบัติ

ได้และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนางานต่อไปโดยใช้วงจร การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) การสะท้อนผล (Reflection)

กลุ่มผู้ร่วมวิจัย หมายถึง คณะครูโรงเรียนฮ่องฮิวีทยาที่มีความต้องการจะพัฒนาตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสมัครใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลในระหว่างการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสะท้อนผลการดำเนินการพัฒนาว่าบรรลุตามกรอบการพัฒนาหรือไม่ ประกอบด้วย คณะครู และ ตัวแทนนักเรียน โรงเรียนฮ่องฮิวีทยา

การวางแผน (Planning) หมายถึง การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาของโรงเรียนฮ่องฮิวีทยา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตลอดทั้งกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา

การปฏิบัติ (Action) หมายถึง การจัดอบรมครูโรงเรียนฮ่องฮิวีทยา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามลำดับขั้นตอนของการวางแผนกำหนดไว้

การสังเกต (Observation) หมายถึง การกำกับ นิเทศ ติดตาม สังเกต การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูและนักเรียน ตามกลยุทธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ

การสะท้อนผล (Reflection) หมายถึง การรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ทุกชนิด ทุกกิจกรรม จากขั้นตอนการสังเกต เพื่อแปรผลและสะท้อนผลเป็นรายกิจกรรมว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ครูโรงเรียนฮ่องฮิวีทยา เกิดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสถานศึกษามีนวัตกรรมในการพัฒนาครูอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนฮ่องฮิวีทยาสูงขึ้น